

ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

Ἐκφωνηθεὶς τῇ 10 ὁκτωβρίου ἐν Χαλκίδι υπὸ Π. Κουπιτώρη
τυμπασάρχον ἐπὶ τῇ ἀραχομιθῇ τῷρ λειψάρων τοῦ
Στρατηγοῦ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΡΙΕΖΩΤΟΥ.

«Οὐδὲ μοι δέκα μὲν γλάσσαι, δέκα δὲ στόματα
»εἰεν, φωνὴ δὲ ἄρρηκτος, χάλκεον δὲ μοι ἡτορ
»ἐνείη,» τὴν πληθὴν τῶν ἐνδόξων κατορθωμάτων
»τοῦ Στρατηγοῦ Κριεζώτου «ἀνέγὼ μυθήσομαι οὐδὲ
»δύναμήνω.» (Οὐμηρος).

Καὶ ἀληθῶς, Κύριος, τῶν στρατηγῶν ἔκείνων οἵτινες ἀνήγειραν τὰ τρόπαια αὐτῶν ἐν τῇ ἴστορίᾳ, ὃν χιλιάδες τουρκικῶν πτωμάτων ἀπετέλεσαν τὸν τάφον ἀντὶ χώματος, καὶ λίθων, οἱ δὲ ποταμοὶ τῶν αἰμάτων καὶ τὰ δάκρυα τῶν πολεμίων ἔδωκαν τῆς ζυμώσεως τὸ ὄδωρ, ἐστόλισαν δὲ τὸν τάφον τὰ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ δόπλα, τὰ λάφυρα τῶν πολεμίων, καὶ ἐπεκόδιμησαν αὐτὸν αἱ διὰ τῆς ἀνδρείας κυριευθεῖσαι ἔχθρικαι σημαῖαι, τῶν στρατηγῶν, λέγω, τούτων τὰ κατορθώματα οὐδὲ δέκα ἀν εἰχον γλώσσας καὶ δέκα στόματα, ἀδιάρρηκτος δὲ ἡ φωνή μου καὶ χάλκινον τὸ στήθος μου δὲν ἥθελον δυνηθῆ νὰ διηγηθῶ καὶ ν' ἀπαρρίθμησω.

Ρήτωρ λοιπὸν ως ἐγὼ, δλίγην ἔχων εὔκαιρίαν, καὶ δλίγας λαβὼν πληροφορίας, καὶ ταύτας πρὸ δλί-

